

Til det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Holstein-Holsteinborg) vil jeg udtale, at jeg ikke rigtig ser, hvilken Vej Forsvarsministeren skal gaa, naar man ikke kan følge det Lovforslag, her foreligger. Det ærede Medlem erkender, at Formaalet i og for sig er forstandigt og nyttigt, men af Frygt for Grundlovens § 82 mener det ærede Medlem ikke at kunne stemme for Lovforslaget. Jeg vil da spørge det ærede Medlem, hvad han har tænkt sig, at der skal gøres for at opnaa de ønskede Forandringer med Hensyn til Skydebaner, Øvelsespladser og andre militære Forhold, naar man ikke kan opnaa det ved en særlig Lov. Naar vi ikke kunne komme overens med de forskellige Lodsejere om, hvad de skulle have i Betaling for de Grunde, der afstaas, er der ikke anden Vej at gaa end at søge Lovgivningsmagtens Bemyndigelse til Ekspropriation af de Arealer, der ere nødvendige til de Formaal, her er Tale om.

Holstein-Holsteinborg: Overfor den højtærede Minister skal jeg blot henvise til, hvad jeg bemærkede før, hvor jeg udtrykkelig sagde, at da jeg i alt Fald ikke for Tiden kunde anvise anden Udvej, saa jeg mig nødsaget til at indtage den Stilling hverken at stemme til den ene eller den anden Side.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 2 til § 1 af *Brandes* og *Harald Jensen* (se Tillæg B. Sp. 1066)

forkastedes med 50 Stemmer mod 9.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 af *Udvalget* undtagen *Brandes* og *Harald Jensen* vedtoges enstemmigt med 48 Stemmer.

§ 1, saaledes ændret, vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 3 af *Udvalget* om en ændret Affattelse af § 2 og om nye §§ 3 og 4

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredie Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Understøttelse til Børn af Enker og af Enkemænd.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 193.)

Sagen sattes til Forhandling.

Konseilspræsidenten (Klaus Berntsen): Paa Indenrigsministerens Vegne tillader jeg mig at anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie. Det er indbragt i Folketinget af Indenrigsministeren og har der nydt den blide Skæbne at blive vedtaget enstemmigt med Tilslutning af alle Partier, saaledes som det her foreligger. Det er sjældent, at Lovforslag vedtages med Enstemmighed fra alle Partiernes Side, og det høje Ting maa derfor ikke undres over, at jeg noterer det som en glædelig Kendsgerning. I flere Rigsdagssamlinger har Spørgsmaalet om Forsørgelse af Enker og fader- og moderløse Børn været Genstand for Forhandling i det andet høje Ting. Men ikke alene der. Ogsaa i de forskellige europæiske Lande har Spørgsmaalet om Enkeforsørgelse længe staaet paa Dagsordenen, og ved de internationale Kongresser om humane Foranstaltninger har dette Spørgsmaal spillet en fremtrædende Rolle. Men man har været uenig om, hvorledes man skulde løse dette Spørgsmaal, om man skulde betragte det som et Forsikringsspørgsmaal eller som et Understøttelsesspørgsmaal. Om disse to Principper har der været ført Strid. Jeg erkender, at jeg længe har været af den Anskuelse, at det var praktisk, om man kunde løse Spørgsmaalet delvis ad Forsikringens og delvis ad Understøttelsens Vej, men jeg erkender tillige de store Vanskeligheder, der ere forbundne med at indrette en Forsikringslovgivning paa dette Felt. Derfor har Ministeriet været enig i at lade dette Spørgsmaal behandle som et Understøttelses- og Forsørgelsesspørgsmaal.

Hovedprincippet i dette Lovforslag er da det, at der af det offentlige uden Fattighjælps Virkning ydes fattige Enker og Enkemænd en Understøttelse som Bidrag til Udgifterne ved Ægtebørns Underhold og Opdragelse, en Understøttelse, der ikke er bestemt ved en fast Norm, men i hvert enkelt Tilfælde fastsættes af vedkommende Kommunalbestyrelse. Det er